

(Kısaca Hayatı İmam Hasan (a.s

<"xml encoding="UTF-8?>

İmam Hasan (a.s)

Hz. İmam Hasan Mücteba (ve kardeşi İmam Hüseyin), Hz. Emir-ül Mü'minin'in oğlu olup, Peygamberin kızı Hz. Fatıma'dan (a.s) dünyaya geldiler. Peygamber defalarca "Hasan ve Hüseyin benim oğullarımdır." buyurmuştur. Bu buyruğa göre, Ali (a.s) diğer çocuklarına "Siz benim oğullarımsınız. Hasan ve Hüseyin de Peygamberin oğullarıdır." demiştir.[1]

Hz. İmam Hasan (a.s) hicretin üçüncü yılında Medine'de dünyaya geldi.[2] Yedi yıl kadar değerli büyük babası Peygamberin yanında onun muhabbetli kucağında geçirdi. Önce Peygamberi ve ondan üç ay ya da altı ay sonra vefat eden annesini kaybedince, babasının terbiyesi altında büyüdü.

Babası Hz. Ali (a.s) şehit olunca, onun vasiyeti ve Allah'ın emriyle imamet makamına ulaşır zahiri hilafeti de üstlendi, altı ay kadar Müslümanların işlerini idare etti.

Bu müddette Ali (a.s) ve evladına aşırı düşmanlık güden ve yıllarca hilafet için savaştan Muaviye, (ilk olarak Osman'ın kanı için daha sonra apaçık bir şekilde halife olmak için savaştı) İmam Hasan'ın hilafet merkezine karşı ordu düzenleyip savaş açtı.

Aynı zamanda İmam Hasan'ın (a.s) ordu komutanlarını yüklü paralarla satın alıp, O Hazretin aleyhine kışkırttı.[3]

Bilahare İmam Hasan (a.s) barışı mecburen kabul edip zahiri halifeti bazı şartlar altında (Muaviye hilafeti kendisinden sonra kimseye bırakmak hakkı olmayıp, hilafetin tekrar İmamın kendisine verilme ve Şialara taarruz edilmeme şartıyla) Muaviye'ye bıraktı.[4]

Böylece Muaviye hilafeti ele geçirdi. Daha sonra Irak'a gelip umumi bir konuşmasında barış

şartlarını çiğnedi.[5] Bütün yollara başvurarak Ehl-i Beyt'i ve Şiileri çok zor durumlara maruz bıraktı.

İmam Hasan (a.s) on yıl süren imamet müddetini çeşitli baskılar altında geçirdi. Hatta evinde bile can güvenliği yoktu ve bilahare hicretin ellinci yılında Muaviye'nin hilelerine uyan karısı vesilesiyle zehirlenerek şehit edildi. [6]

İmam Hasan insani değerlerde babasının hatırası ve ceddi Peygamberin aynasıydı. Peygamber hayattayken Hasan ve kardeşi Hüseyin, devamlı Peygamberin yanındaydılar ve bazen de Peygamber onları omuzlarına çıkarırdı.

Şia ve Sünni, Peygamber'den (s.a.a) İmam Hasan ve Hüseyin (a.s) hakkında şöyle rivayet ederler: "Bu ikisi benim oğullarımdırlar ister otursunlar, ister kıyam etsinler." (Zahiri hilafeti üstlenip üstlenmemekle ilgili kinayeli bir açıklamadır.)[7] Hz. Peygamber ve Hz. Ali'den o hazretin imameti hakkında bir çok rivayet nakledilmiştir.

[1]- Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4, s.21 ve 25. Zehair-ul Ukba, s.67 ve 121.

[2]- Menakıbı İbn-i Şehraşub, c.4, s.21 ve 25. Muhammed İbn-i Cerir-i Taberi'nin "Delail-ül İmame" kitabı, Necef baskısı, yıl 1369 H. s.60. Fusul-ul Mühimme, s.133. Tezkiret-ul Havass, s.193. Tarih-i Yakubi, Necef baskısı, yıl 1314 H. c.2, s.20. Usul-u Kafi, c.1, s.461.

[3]- İrşad-i Müfid, s.172. Menakıb-ı İbn-i Şehraşub. c.4, s.33. Fusul-ul Mühimme, s.144.

[4]- İrşad-ı Müfid, s.172. Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4, s.33. Abdullah b. Müslim b. Kuteybe'nin "El-İmamet-ü ves-Siyase" kitabı; c.1, s.163. Fusul-ul Mühimme, s.145. Tezkiret-ül Havas, s.197.

[5]- İrşad-i Müfid, s.173. Menakıb-ı Şehraşub, c.4, s.35. El-İmamet-ü ves-Siyase, c.1, s.164.

[6]- İrşad-i Mufid, s.174. Menakıbı İbn-i Şehriaşub, c.4 s.42. Fusul-ul Muhimme, s.146. Tezkiret-ul Havas s.211.

[7]- İrşad-ı Müfid, s.181. İsbat-ül Hüdat, c.5, s.129 ve 134